

G. Almindelige Bestemmelser.

§ 48.

Rejses der af en Skatteyder Krav mod Statskassen paa Tilbagebetaling af for meget erlagt Skat i Henhold til denne Lov, og der ikke foreligger Kendelse fra Skattemyndighederne, hvorefter Kravet kan imødekommes, kan Sagen, ligesom hidtil, indbringes for Domstolene. Saadan Sag maa anlægges inden 2 Aar efter Udløbet af det paagældende Skatteaar.

§ 49.

Finansministeren fastsætter de nærmere Regler for denne Lovs Gennemførelse og nærmere Forstaaelse. Ligeledes foranstalter Ministeren samtlige de efter Loven nødvendige Skemaer udarbejdet og det fornødne Antal Eksemplarer deraf tilstillet de forskellige vedkommende.

§ 50.

For det Tilfælde, at Personer, Selskaber eller Foreninger, som er skattepligtige efter nærværende Lov, tillige er undergivet Beskatning til fremmed Stat af samme Indkomst eller Formue, som beskattes her i Landet, skal Regeringen være bemyndiget til under Forbehold af Gensidighed ved Overenskomst med fremmed Stat at tilstaa saadanne Lempelser i Skattepligten efter nærværende Lov, at nævnte Dobbeltbeskatning helt eller delvis undgaas.

§ 51.

Finansministeren bemyndiges til at afholde de til denne Lovs Gennemførelse nødvendige Udgifter.

§ 52.

Denne Lov træder straks i Kraft og anvendes første Gang ved Ligningen for Skatteaaret 1922—23. Dog skal Bestemmelsen i § 6 c. angaaende Fradrag af Beløb, der anvendes til Pensions- og Enkeforsørgelse, Livsforsikrings-, Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Alderdoms- og Arbejdsløshedsforsikring, først komme til Anvendelse fra og med Ligningen for Skatteaaret 1923—24 at regne, medens det med Hensyn til Skatteligningen for Skatteaaret 1922—23 for saadanne Udgifters Vedkommende har sit Forblivende ved de gældende Regler i Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 § 6 c., jfr. § 6, sidste Stykke.

Samtidig med Lovens Ikrafttræden ophæves Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten, Lov Nr. 128 af 10. Maj 1915 om Ændring i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten og Lov Nr. 488 af 13. Oktober 1917 om Selvangivelse af Formue med de til samme sig sluttende Bestemmelser, men dog saaledes at alle Spørgsmaal vedrørende Skattesvarelse og Bødeansvar for tidligere Skatteaar vedvarende skal behandles efter de hidtil gældende Regler. Kgl. Anordning af 5. Maj 1913 angaaende Regler for Paaligning i København af Indkomst- og Formueskat til Staten samt angaaende Forandringer i og Tillæg til de for den kommunale Indkomstskat gældende Bestemmelser og kgl. Anordning af 29. April 1913 angaaende Ligningen og Optrævningen af Indkomst- og Formueskat til Staten og personlig Kommuneskat i Frederiksberg Kommune med de til samme hørende Ændringer i de tvende kongelige Anordninger af 22. Januar 1921 skal derhos bevares deres Gyldighed, indtil de afløses ved nye kongelige Anordninger.